

de danske Livsforsikringsselskaber var 90 Millioner. Livsforsikringsselskabernes samlede Aktiver er 504 Millioner. Det er alt sammen Tal, som gælder for Aaret 1923, idet Regnskaberne for 1924 ikke er kommet frem endnu. Der var i Aaret 1923 et Overskud paa $5\frac{1}{2}$ Million for disse Livsforsikringsselskaber, og Aktionærene og Garanterne fik i alt 419 000 Kr. af disse $5\frac{1}{2}$ Million. Jeg ved ikke, om man synes, at Livsforsikringsselskaberne fodrer deres Aktionærer for godt, naar disse af $5\frac{1}{2}$ Mill. Kr.s Overskud faar 419 000 Kr. til Fordeling. Resten af de $5\frac{1}{2}$ Mill. Kr. er dels gaaet til Konsolideringshenlæggelser, dels, for største Partens Vedkommende, betalt tilbage til de forsikrede som Bonus.

I Ulykkesforsikringen i al Almindelighed betales der et aarligt Præmiebeløb af 35 Mill. Kr., i Brandforsikringen 210 Mill. Kr. og i Søforsikringen 121 Mill. Kr.

Jeg ved ikke, om disse Tal tyder paa, at Befolkningen føler sig saa utryg overfor Forsikringsvæsenet, og jeg vil sige, at hvis man taler om en saadan Utryghed hos Befolkningen, kommer man i hvert Fald til i Begrebet Befolkningen at undtage de vekslende Finansministre. Disse, senest den nuværende højtærede Finansminister, har med Tryghed henvendt sig til Forsikringsselskaberne og spurgt, om de ikke kunde give Staten nogle billige Laan — med ganske sikker Tryghed for, at der var Penge i Kassen, at Befolkningen havde betroet os tilstrækkelige Midler til at kunne — og det viste sig, at vi ogsaa vilde — forsyne Staten med billige Laan, langt billigere, end man paa anden Maade kunde faa.

Nej, der eksisterer ingen Utryghed i Befolkningen overfor dansk Forsikringsvæsen, og det vilde ogsaa være højest uretfærdigt, om saa var. Der er altid tilstrækkelig mange Mennesker, der i Ukyndighed og Uvidenhed om den udviklede Forsikringsforretning lægger den for Had, saaledes som vi delvis har hørt det i Dag fra det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby), hvis Betragtninger over Forsikringsvæsenet altid lyser af en, for øvrigt ganske naturlig, Ukyndighed paa det Omraade. Som sagt, der eksisterer saamænd ingen Mistillid i Befolkningen til Forsikringsvæsenet, ikke Spor, og der vilde heller ikke være Spor af Grund til det. Det, man i de senere Aar har henvist til, er de mange meget beklagelige Krak, der er foregaaet indenfor Forsikringsvæsenets Omraade. Men er der noget af de gode gamle Forsikringsselskaber, der har været med i det? Ikke et eneste. Disse Selskabers forsikrede har intet lidt,

og de forsikrede har overhovedet kun lidt meget lidt ved alle disse Krak; det er kun undtagelsesvis, at forsikrede er blevet inddraget under dem.

Det, der er sket, er blot, at under vi andres Protester, under Modarbejden fra vor Side paa det heftigste har Befolkningen, der trængte til at blive af med sine Penge, betroet alle mulige Kontorister og uvidende Personer Masser af Millioner til at svindle bort paa Forsikringsforetagender, som vi andre har advaret Befolkningen imod — ganske vist med det Resultat, at da jeg f. Eks. i nogle Aar stadig i et her-værende Blad havde advaret mod disse forskellige Ting, som jeg vidste vilde gaa galt, saa endte det med, at Bladet sagde, at det kunde jeg ikke faa Lov til mere, for det fik ingen Annoncer fra disse Foretagender. Saaledes kan Pressen opføre sig i den Sag.

Nej, der er ingen Mistillid i Befolkningen, og der behøver heller ikke at være nogen. Jeg har intet som helst imod, at Socialministeren undersøger, om Staten kan gøre det bedre end vi. Jeg har nu aldrig næret den Tro, som nogle har, til, at Staten er dygtig til at administrere, og jeg maa sige, at efter at jeg nu i nogle Aar har været Medlem af en Række Sparekommissioner og navnlig af Administrationskommissionen, saa vilde en saadan Tro, hvis jeg havde haft den, være fuldkommen forsvundet, for hvis vi i en privat Forretning administrerede paa den Maade, jeg har set Staten administrere paa, saa havde vi været lukket for længst.

Socialministeren (Borghjerg): Modtagelsen af dette Lovforslag, der jo i det væsentlige er en Gentagelse af Lovforslaget i Fjor med visse Ændringer, har været velvillig fra alle Sider og lader haabe, at det maa lykkes i Aar, hvad der ikke lykkedes i Fjor — men hvad der dog, efter hvad der er sagt mig, ikke var saa langt fra at lykkes —, at naa til en Enighed, saaledes at vi kunde faa gennemført den Revision af Ulykkesforsikringsloven, der dels er paalagt Lovgivningsmagten og dels er tiltrængt.

Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen var i det store og hele tilfreds med Lovforslaget, ogsaa hvad de Ændringer angaar, der er foretaget i Forhold til Lovforslaget i Fjor. Det ærede Medlem tilkendegav sin Opfattelse af Indtrædelsesbestemmelsen, og jeg kan sige, at det er ogsaa Ministeriets. Det ærede Medlem vilde gerne have Militærpersoner, i hver Fald saadanne, som aftjener deres Værne-